

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 25Co/39/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4119205498
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 11. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Malíková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2023:4119205498.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Malíkovej a členiek senátu JUDr. Lýdie Gálisovej a JUDr. Sone Vackovej, v právnej veci žalobcu: A. B., nar. XX. XX. XXXX, bytom C. D. XXX/XX, E., zastúpený Mgr. Michalom Ferčákom, advokátom, so sídlom Bernolákova 1652/29, Topoľčany, proti žalovaným: 1/ Blackside, a.s., IČO: 48 191 515, so sídlom Mlynské nivy 48, Bratislava, zastúpený JUDr. Andrejom Balážikom, advokátom, Lachova 1609/32 Bratislava, 2/ F. C., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom B. XX, zastúpený JUDr. Jurajom Bilickým, advokátom, so sídlom Farská 8, Nitra, 3/ G. F. C., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom B. XX, o neplatnosť dobrovoľnej dražby, o odvolaní žalovaného v prvom a žalovaného v druhom rade proti rozsudku Okresného súdu Nitra (ďalej „súd prvej inštancie“) zo dňa 10. novembra 2022 č. k. 18C/39/2019-311 (ďalej „rozsudok súdu prvej inštancie“), takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej vyhovujúcej časti určenia neplatnosti dobrovoľnej dražby mení tak, že žalobu žalobcu zamietá.

Žalovaní v prvom až treťom rade majú nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi na súde prvej inštancie, ako aj na odvolacom súde v plnej výške, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie samostatným rozhodnutím.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom (v poradí druhým) súd prvej inštancie určil, že dobrovoľná dražba zo dňa 21. 02. 2019 o 10:00 hod., vykonaná v reštaurácii H. I., C. XXX/XX J., v zmysle oznámenia o dražbe Zn. E., dražobníkom Blackside, a.s. so sídlom Mlynské nivy 48 Bratislava, ktorej predmetom boli nehnuteľnosti nachádzajúce sa v okrese Nitra, v katastrálnom území B., zapísané v katastri nehnuteľností vedenom Okresným úradom Nitra, katastrálnym odborom na LV č. XX v celku, parcela registra „K.“, parcelné číslo XXX/X orná pôda o výmere XXXX m², parcela registra „K.“, parcelné číslo XXX/X orná pôda o výmere XXX m², parcela registra „C“, parcelné číslo XXX/X zastavané plochy a nádvoría o výmere XX m² a stavba rodinný dom so súpisným číslom XX postaveným na parcele číslo XXX/X (ďalej aj „predmetné nehnuteľnosti“), o ktorej spísala JUDr. Erika Szorádová, notárka, Notársku zápisnicu a Osvedčenie vykonania opakovanej dobrovoľnej dražby N XXX/XXXX, Nz XXXX/XXXX, J. 5544/2019, je neplatná. Zamietol návrh žalobcu na prerušenie konania. Žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania voči žalovaným v prvom až treťom rade v rozsahu 100%, o výške ktorých rozhodne samostatným rozhodnutím.

1.2. Za preukázaný mal skutkový stav, z ktorého zistil, že žalobca bol výlučným vlastníkom predmetných nehnuteľností v katastrálnom území B., zapísaných na liste vlastníctva číslo XX. Na základe Zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam a Mandátnej zmluvy zo dňa 04. 10. 2010 bol predmet dražby zaťažený záložným právom v prospech záložného veriteľa C. C., I.. Týmto záložným právom bola zabezpečená pohľadávka zo Zmluvy o splátkovom úvere uzavretej dňa 04. 10. 2010 medzi žalobcom a F. B., ako dlžníkmi a Slovenskou sporiteľňou, a.s. ako veriteľom, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru v sume 67 200 eur s príslušenstvom (ďalej „predmetná zmluva o úvere“). Z dôvodu

omeškania so splácaním úveru C. C., I. listom zo dňa XX. XX. XXXX vyhlásila ku dňu 17. 04. 2014 mimoriadnu splatnosť poskytnutého úveru. Banka svoju pohľadávku zo Zmluvy o splátkovom úvere postúpila Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 22. 04. 2016 na žalovaného v prvom rade. Žalovaný v prvom rade bol navrhovateľom dražby a zároveň dražobníkom, ktorý dňa XX. XX. XXXX vykonal opakovanú dobrovoľnú dražbu predmetu dražby. Priebeh dobrovoľnej dražby bol osvedčený notárskou zápisnicou J. XXX/XXXX, J. XXXX/XXXX. Cena dosiahnutá na dražbe bola vydražiteľom v zákonnej lehote a v plnej výške uhradená na účet dražobníka. Žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu oznámil žalovaným svoje námietky taktiež dňa XX. XX. XXXX pri konaní opakovanej dobrovoľnej dražby a tieto námietky sú prílohou Osvedčenia o vykonaní opakovanej dobrovoľnej dražby N XXX/XXXX, Nz XXXX/XXXX, J. XXXX/XXXX. Vydražiteľom predmetu dražby bol žalovaný v druhom rade, ktorý predmet dražby nadobudol do BSM so žalovanou v treťom rade. Rozsudkom Okresného súdu Nitra sp.zn. 16Csp/124/2017 bol žalobca zaviazaný zaplatiť spoločnosti Blackside, a.s. dlžnú sumu z poskytnutého úveru na základe úverovej zmluvy zo dňa 04. 10. 2011 celkom v sume 40 017,08 eura s príslušenstvom, ktoré tvorili úroky z omeškania. Rozsudok 16Csp/124/2017 nadobudol právoplatnosť dňa 07. 08. 2019. V odôvodnení tohto rozhodnutia sa súd prvej inštancie zaoberal tak zmluvnými úverovými podmienkami, ako aj platnosťou postúpenia pohľadávky voči žalobcovi zo C. C. I. na spoločnosť Blackside, a.s. V konaní bolo preukázané splnenie podmienok podľa § 92 ods. 8 zákona číslo 483/2001 Z.z. o bankách, z ktorého dôvodu súd konštatoval platnosť postúpenia pohľadávky.

1.3. Po právnej stránke napadnutý rozsudok súd prvej inštancie odôvodnil ustanoveniami § 2 písm. a/, § 6 ods. 1, § 7 ods. 1, § 16 ods. 3, § 21 ods. 2 zákona číslo 527/2002 Z.z. o dobrovoľných dražbách v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o dobrovoľných dražbách“), § 1 ods. 2 písm. b/ zákona číslo 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), § 52 ods. 1, § 526 Občianskeho zákonníka (zákon číslo 40/1964 Zb. v znení neskorších predpisov), § 92 ods. 8 zákona číslo 483/2001 Z.z. o bankách (ďalej len „zákon o bankách“).

1.4. Konštatoval, že vzhľadom na právoplatne skončené konanie 16Csp/124/2017 o zaplatenie dlžnej sumy z predmetného úveru, ktorým súd zaviazal žalobcu zaplatiť žalovanému v prvom rade dlžnú sumu, a v ktorom konaní súd skúmal i platnosť mimoriadnej splatnosti úveru a následného postúpenia pohľadávky voči žalobcovi zo C. C. I. na žalovaného v prvom rade, je žalovaný v prvom rade oprávneným subjektom na navrhnutie vykonania dobrovoľnej dražby. Tvrdenie žalobcu o tom, že zmluva o postúpení pohľadávky je neplatná, sa preukázalo už v konaní 16Csp/124/2017 ako nepravdivé.

1.5. Žalobca namietol neplatnosť dražby z dôvodu, že žalovaný v prvom rade v dobrovoľnej dražbe vystupuje ako dražobník a súčasne ako navrhovateľ dražby. Súd prvej inštancie poukázal na ustanovenie čl. 20 ods. 1 Ústavy SR, podľa ktorého majetok nadobudnutý v rozpore s právnym poriadkom ochranu nepožíva. Ochrana obydlia a ochrana vlastníctva sú ústavou garantované práva. Súd prvej inštancie zotrval na svojom názore, že zákon nevyklučuje, aby vystupoval dražobník ako aj navrhovateľ dražby, ale zároveň udáva, že musí byť, resp. malo by byť záložné právo realizované dobrovoľnou dražbou vykonané nezávisle, nestranne, aby nevznikli prípadné pochybnosti tak, ako je to v danom spore, keď prichádza k stretu záujmov dražobníka a navrhovateľa dražby. Stotožnil sa s tvrdením žalobcu, že záložný veriteľ a dražobník v jednej osobe nemôže garantovať nezávislý a nestranný výkon záložného práva. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp.zn. 6Co/108/2011. Vyhodnotil, že nezávislosť a nestrannosť je dôležitou ústavnou požiadavkou, ktorá musí byť kladená na dražobníka, pričom v danom spore dražobník a navrhovateľ dražby sú totožné osoby a teda sú pochybnosti v tom smere, či bola vykonaná dražba v záujme dosiahnutia čo najvyššieho možného speňaženia predmetu dražby. S poukazom na uvedené súd preto dospel k záveru, že výkon záložného práva je i v rozpore s dobrými mravmi, keď dražobníkom v danej dobrovoľnej dražbe bol totožný s osobou navrhovateľa dražby a preto nebola preukázaná zákonná spôsobilosť pre vykonanie dražby. Z týchto dôvodov súd žalobe žalobcu vyhovel.

1.6. Návrh žalobcu na prerušenie konania z dôvodu podania návrhu Ústavnému súdu SR zamietol dôvodiac, že legitímácia všeobecného súdu na podanie návrhu na začatie konania pred ústavným súdom predpokladá spojitosť konania pred všeobecným súdom vyjadrenú tak, že podaniu návrhu musí predchádzať rozhodovacia činnosť takého súdu. Nepovažoval za dôvodné konanie prerušiť v zmysle ustanovenia § 162 ods. 1 písm. b/ CSP a preto návrh žalobcu zamietol.

1.7. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP tak, že žalobcovi priznal plnú náhradu trov konania, nakoľko bol v konaní úspešný.

2. Rozsudok súdu prvej inštancie napadol vo vyhovujúcej časti určenia neplatnosti dražby, žalovaný v prvom rade. Dôvodil tým, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 365 ods. 1 písm. b/ CSP), konanie má inú vadu, ktorá by mohla mať za následok nesprávne

rozhodnutie vo veci (§ 365 ods. 1 písm. d/ CSP), súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 1 písm. f/ CSP) a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h/ CSP).

2.1. Dôvodil, že žalobca v podanej žalobe namietal neplatnosť dobrovoľnej dražby výlučne z dvoch dôvodov. Prvým dôvodom podľa žalobcu bola skutočnosť, že navrhovateľ dražby nebol záložným veriteľom, ktoré tvrdenie odvodzoval z údajnej neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky a nesplnením podmienok ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách.

2.1.1. Otázka platnosti postúpenia zabezpečenej pohľadávky pôvodného veriteľa na žalovaného v prvom rade bola ako predbežná otázka posudzovaná a posúdená konajúcim súdom v konaní sp. zn. 16Csp/124/2017, v ktorom bolo preukázané splnenie podmienok ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách a konštatovaná platnosť postúpenia pohľadávky. Odvolateľ sa stotožnil so záverom súdu prvej inštancie v napadnutom rozsudku, preto k tejto otázke sa ďalej nevyjadroval.

2.2. Druhým dôvodom, pre ktorý žalobca namietal neplatnosť tejto dobrovoľnej dražby bola skutočnosť, že je neprípustné, aby žalovaný v prvom rade bol zároveň navrhovateľom dražby a aj dražobníkom.

2.2.1. V tejto súvislosti odvolateľ poukázal na ustanovenie § 21 ods. 2 zákona o dobrovoľných dražbách, kde sú uvedené dôvody, pre ktoré je možné namietat' neplatnosť dražby a zároveň na ustanovenie § 16 ods. 1 tohto zákona, z ktorého je zrejme, že zákonodarca výslovne predpokladal, že navrhovateľ dražby a dražobník bude jedna a tá istá osoba, tento postup akceptoval a prispôbil tomuto postupu podmienky vykonania dražby. Žalobca nenamietal neplatnosť záložnej zmluvy, samotná skutočnosť, že navrhovateľ dražby bolo v danom prípade zároveň dražobníkom nepredstavuje porušenie ustanovení zákona o dobrovoľnej dražbe a súd prvej inštancie žiadne iné porušenie ustanovení tohto zákona nekonštatoval, nedošlo k naplneniu v danej veci podmienok pre určenie neplatnosti dobrovoľnej dražby, ktoré sú výslovne uvedené v ustanovení § 21 ods. 2 zákona o dobrovoľných dražbách. Ak za týchto okolností súd prvej inštancie dospel k záveru, ktorým konštatoval dôvodnosť žalobného návrhu a rozhodol o neplatnosti dražby, je odvolateľ toho názoru, že ide o nesprávne právne posúdenie veci zo strany súdu prvej inštancie a toto rozhodnutie nemá oporu v zákone.

2.3. Súd prvej inštancie v napadnutom rozsudku v súvislosti s konaním žalovaného v prvom rade vzbudzujúceho pochybnosti o nezávislosti a nestrannosti výkonu dražby, ktoré bolo v rozpore s dobrými mravmi, neuvádza žiadne konkrétne úkony, resp. konanie žalovaného v prvom rade, ktoré mal realizovať v rámci výkonu dražby a ktoré by akýmkoľvek spôsobom vzbudzovalo pochybnosti o nezávislosti či nestrannosti výkonu dražby, akýmkoľvek spôsobom by poškodzovalo záujmy žalobcu ako záložcu, alebo by vytváralo akékoľvek nerovnovážne postavenie oboch strán, ktoré by vyžadovalo ochranu žalobcu ako slabšej strany, poskytnutú zo strany súdu prvej inštancie. Ďalej dôvodí, že súd prvej inštancie neprípustným spôsobom odôvodnil svoj záver o údajnom konaní v rozpore s dobrými mravmi len na základe zovšeobecňujúcej konštatácie, že všetky dobrovoľné dražby, kde je navrhovateľom dražby a dražobníkom ten istý subjekt, vzbudzujú pochybnosti o nezávislosti a nestrannosti výkonu dražby a takéto konanie je v rozpore s dobrými mravmi. Tieto závery súdu prvej inštancie považuje za nesprávne, nenáležité, nemajúce žiadnu oporu v konkrétnych zisteniach, ktoré by svedčili o akomkoľvek konaní žalovaného v prvom rade v rozpore s dobrými mravmi a v neposlednom rade tieto závery nemajú oporu v ustálenej rozhodovacej praxi súdov Slovenskej republiky a ani v ustálenej judikatúre vyšších súdnych autorít.

2.4. V súvislosti s rozhodnutím Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6Co/108/2011, na ktoré v odôvodnení rozsudku poukázal súd prvej inštancie odvolateľ dôvodil, že súd úplne odignoroval rozhodujúce časti odôvodnenia predmetného rozhodnutia, ktoré objasňujú, z akého dôvodu Krajský súd v Prešove vydal toto rozhodnutie. V tomto konaní krajský súd posudzoval konkrétne úkony a konanie dražobníka, ktoré mohli mať za následok vznik pochybností o nezávislosti a nestrannosti výkonu dobrovoľnej dražby, resp. ktoré mali neprimeraným spôsobom zasahovať do práv záložcu. Konanie pred Krajským súdom v Prešove a predmetné konanie nespája žiadna súvislosť a skutkový stav v oboch prípadoch je diametrálne odlišný.

2.5. Odvolateľ v podanom odvolaní ďalej dôvodí, že zo strany žalobcu tak v podanej žalobe, ako aj v priebehu konania na súde prvej inštancie nebola uvedená žiadna pochybnosť o konkrétnych úkonoch či konaní žalovaného v prvom rade, ktoré by vzbudzovali pochybnosť o nezávislosti a nestrannosti výkonu dobrovoľnej dražby, alebo ktoré by akokoľvek poškodzovali záujmy žalobcu, resp. ktoré by spôsobovali akúkoľvek nerovnováhu vzájomných práv a povinností žalobcu a žalovaného v prvom rade v neprospech žalobcu. Žiadne takéto konkrétne pochybenia zo strany žalovaného v prvom rade, ktoré by napíňalo tieto znaky, nekonštatoval ani súd prvej inštancie. Všeobecné konštatácie súdu prvej inštancie, založené len na ničím nepodloženej premise, že v prípade totožnosti osoby navrhovateľa dražby a dražobníka sa automaticky (bez toho, aby došlo k akémukoľvek škodlivému úkonu v rozpore so zákonom, či

v rozpore s dobrými mravmi), jedná o konanie spochybňujúce nezávislosť a nestrannosť výkonu dražby, či poškodzujúce záujmy záložcu, sú neprimerané a neprípustné.

2.6. Odvolateľ ďalej súdu prvej inštancie vytyka, že úplne vo svojej argumentácii opomenul skutočnosť, že k výkonu záložného práva dochádza výlučne v prípade, ak nedôjde k riadnemu a včasnému splateniu zabezpečenej pohľadávky zo strany dlžníka. Výkon záložného práva formou dobrovoľnej dražby tak nie je výsledkom svojvoľného rozhodnutia navrhovateľa dražby, ale dôsledkom skutočnosti, že dlžník porušil svoje povinnosti, ku ktorým sa dobrovoľne zaviazal. V tejto súvislosti poukázal na uznesenie Ústavného súdu SR zo dňa 24. 09. 2014 sp.zn. PL. ÚS 23/2014, v odôvodnení ktorého ústavný súd dôvodil, že: „podstatou dobrovoľnej dražby v zmysle platnej právnej úpravy je dohoda vlastníka veci s dražobníkom o dražbe určitého predmetu. V dobrovoľnej dražbe pôsobí nepopierateľné pnutie medzi záujmom záložcu na tom, aby bola vec predaná za čo najväčšiu cenu, resp. na tom, aby nebola vec predaná za dlh, ktorý je v hrubom nepomere k hodnote zálohu a záujmom záložného veriteľa. Takéto pnutie pritom pôsobí aj pri takej dobrovoľnej dražbe, ktorá nevykazuje znaky podvodnej snahy získať založenú vec pod trhovú cenu, pričom tento záver nemôže spočívať výlučne na predstavách všeobecného súdu o všeobecnej praxi pri prevažujúcej praxi výkonov záložných práv na Slovensku, ale musí byť podporený konkrétnymi zisteniami vzťahujúcimi sa na prerokovávanú vec“. Vzhľadom na tieto závery ústavného súdu, ktoré predstavujú relevantnú ustálenú judikatúru najvyšších súdnych autorít, zo strany súdu prvej inštancie v danej veci došlo k zásadnému odklonu od tejto ustálenej judikatúry, pričom súd prvej inštancie tento svoj odklon žiadnym uspokojivým spôsobom neobjasnil a nevysvetlil.

2.7. Odvolateľ v podanom odvolaní tiež konštatuje prekvapivosť napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie. Dôvodil tým, že súd prvej inštancie prvým rozsudkom zo dňa 14. 07. 2020 žalobu zamietol dôvodiac, že zákon tento postup (aby navrhovateľ dražby a dražobník bola jedna a tá istá osoba) nevyklučuje, pričom nebolo zrejmé, akým spôsobom by boli porušené, resp. ohrozené práva žalobcu výkonom záložného práva. V dôsledku podaného odvolania, odvolací súd prvý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a rozhodnutie, výlučne z dôvodu konštatovaného nedostatočného odôvodnenia tohto prvého rozsudku. Namietal tiež, že súd prvej inštancie nedodrжал postup podľa § 181 ods. 2 CSP a neuviedol stranám sporu svoje predbežné právne posúdenie a nijakým spôsobom neprezentoval svoj zásadný odklon od skutkových a právnych záverov prezentovaných v predchádzajúcom rozhodnutí. Tento odklon prezentoval až v odôvodnení napadnutého rozsudku. Žalovaný v prvom rade tak nemal žiadnu možnosť vyjadriť sa k tomuto novému právnenému názoru, ani namietat nesprávnosť tohto názoru. Nerešpektovanie zákonného procesného postupu zo strany súdu prvej inštancie malo zásadný dopad na možnosť uplatňovania procesných práv žalovaného v prvom rade, pričom vzhľadom na intenzitu tohto zásahu do práv žalovaného v prvom rade došlo k odňatiu možnosti žalovaného v prvom rade konať pred súdom v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

2.8. Odvolateľ namietal tiež nedostatočné odôvodnenie napadnutého rozsudku, kedy sa súd prvej inštancie náležitým spôsobom nevysporiadal s argumentmi strán sporu a dôkazmi predloženými v danej veci, tieto neposúdil vo vzájomnej súvislosti uspokojivým spôsobom, neobjasnil svoje skutkové a právne závery, predovšetkým dôkladne a presvedčivo neodôvodnil odklon od ustálenej rozhodovacej praxe. Ak súd prvej inštancie svoje rozhodnutie založil výlučne len na všeobecných domnienkach a predstavách, nemajúcich žiadnu oporu v skutkovom stave zistenom v danej veci, nemožno považovať odôvodnenie napadnutého rozsudku za dostatočné a súladné s požiadavkami definovanými v ustanoveniach Civilného sporového poriadku.

2.9. Navrhuje odvolaciemu súdu zrušiť napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie a vec mu vrátiť na ďalšie konanie a rozhodnutie. Žiada priznať nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

3. Rozsudok súdu prvej inštancie napadol odvolaním aj žalovaný v druhom rade. Dôvodil tým, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 365 ods. 1 písm. b/ CSP), konanie má inú vadu, ktorá by mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 365 ods. 1 písm. d/ CSP), súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 1 písm. f/ CSP) a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h/ CSP).

3.1. V prvom rade namietal nedostatočné odôvodnenie napadnutého rozsudku súdom prvej inštancie, keď vôbec neodôvodnil a nevysvetlil svoj myšlienkový postup vo vzťahu k radikálnemu zvratu k skutkovému a právnenému záveru posúdenia otázky neplatnosti dražby z dôvodu, že žalovaný v prvom rade bol dražobníkom a súčasne i navrhovateľom dražby, oproti tomu, ako pôvodne rozhodol prvým rozsudkom. V rozhodnutí absentuje náležité odôvodnenie úvah súdu, ktoré viedli k jeho záveru

a ktorý je v rozpore s vykonaným dokazovaním a skutkovými zisteniami. Neuviedol, v čom mali spočívať pochybnosti, že dražba nebola uskutočnená v záujme dosiahnutia čo najvyššieho možného speňaženia predmetu dražby, najmä a všetci žalovaní tvrdia, že dražba bola vykonaná zákonným a transparentným spôsobom. Súd prvej inštancie opomenul vysporiadať sa so skutočnosťou, že samotný zákon o dobrovoľných dražbách výslovne predpokladá situáciu, že dražobník môže byť tou istou osobou ako navrhovateľ dražby. Súd prvej inštancie nesprávne právne posúdil nespôsobilosť dražobníka na vykonanie dražby, pričom vôbec neuviedol, v čom vidí súvislosť medzi nespôsobilosťou dražobníka tým, že išlo o osobu totožnú s navrhovateľom dražby ako záložným veriteľom.

3.2. Vytýka súdu prvej inštancie, že v napadnutom rozsudku vôbec nešpecifikuje, aké ustanovenia zákona o dobrovoľných dražbách boli porušené, ani to, akým spôsobom mal byť žalobca dotknutý na svojich právach a síce v takej intenzite, že by to malo zakladať dôvode pre vyslovenie neplatnosti dražby. Žalobca v tomto smere neustál dôkazné bremeno. Súd prvej inštancie rezignoval na svoju úlohu v tom zmysle, ako je vyjadrená v uznesení Ústavného súdu SAR sp. zn. PL. ÚS 23/2014. Taktiež odvolateľovi nie je zrejmé, na základe čoho súd prvej inštancie konštatoval výkon záložného práva v rozpore s dobrými mravmi. Cena, ktorú ako vydražiteľ za predmet dražby zaplatil, bola vyššia, ako reálna trhová cena predmetu dražby v tom čase, čo v konaní sporné nebolo. Nie je zrejmé, v čom konkrétne mal byť žalobca na svojich právach ukrátený.

3.3. Navrhuje rozsudok súdu prvej inštancie v jeho prvom výroku zmeniť tak, že žalobu zamietne a žalovaným v prvom až treťom rade prizná nárok na náhradu trov konania.

4. Žalobca v písomnom vyjadrení k odvolaniám žalovaného v prvom a v druhom rade opätovne poukázal na svoj názor, že v zmysle rozsudku Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7Cdo/26/2017 neboli splnené podmienky uvedené v ustanovení § 92 ods. 8 zákona o bankách. Nesúhlasí tiež s tým, že zo strany súdu prvej inštancie došlo k radikálnemu zvratu. Taktiež nedošlo k zásadnému odklonu od ustálenej judikatúry, práve naopak, súd prvej inštancie aplikoval a vykladal zákon o dobrovoľných dražbách výlučne spôsobom súladným s Ústavou SR. Zákon o dobrovoľných dražbách by mal garantovať objektivnosť a nestrannosť výkonu dražby a jeho výklad poskytovať plnú ochranu práv a právom chránených záujmov vlastníka predmetu dražby. Konanie dražobníka by nepochybne malo smerovať k transparentneniu procesu dobrovoľných dražieb a zamedzeniu čo i len potenciálneho rizika nekalosti pri ich vykonávaní, resp. zabrániť zneužívaniu dobrovoľných dražieb vydražením veci výrazne pod cenu.

4.1. Ak žalovaný v prvom rade namieta, že v danej procesnej situácii už nemal žiadnu možnosť vyjadriť sa k novému právnenému posúdeniu súdu prvej inštancie, nie je tomu tak. Všetky podania žalovaný v prvom rade mal k dispozícii, vyjadroval sa k ich obsahu. Odvolanie žalovaného v prvom a v druhom rade preto nepovažuje za dôvodné a navrhuje rozsudok súdu prvej inštancie ako vo výroku vecne správny potvrdiť a priznať žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania.

5. Žalovaný v prvom rade v písomnom vyjadrení k vyjadreniu žalobcu zotrval na svojich vyjadreniach a tvrdeniach obsiahnutých v podanom odvolaní. Dôvodí, že žiadne z tvrdení žalobcu nemá právny význam pre posúdenie existencie dôvodov pre určenie neplatnosti dobrovoľnej dražby, nakoľko žalobca vôbec nespochybňuje platnosť záložnej zmluvy, netvrdí, že by boli porušené ustanovenia zákona o dobrovoľných dražbách a zároveň by tým žalobca bol dotknutý na svojich právach. Žalobca neuviedol žiadne konkrétne argumenty, ktoré by mali neplatnosť dobrovoľnej dražby preukázať a nedospel k žiadnym konkrétnym zisteniam, že by dobrovoľnou dražbou boli porušené ustanovenia zákona a že by žalobca bol tým dotknutý na svojich právach. V tomto smere žalobca neuniesol ani bremeno tvrdenia, ani dôkazné bremeno.

5.1. Ďalej žalovaný v prvom rade uvádza, že zákon o dobrovoľných dražbách priamo výslovne neupravuje vzťah navrhovateľa dražby k dražobníkovi a naopak, resp. možnosť ich totožnosti vyplýva z ustanovenia § 16 ods. 1 časť vety za bodkočiarkou, v zmysle ktorého, ak je dražobník navrhovateľom dražby, dražbu možno vykonať bez zmluvy o vykonaní dražby. Uvedený záver potvrdzuje aj odborná právna literatúra, v zmysle ktorej dobrovoľná dražba sa spravidla vykonáva na základe písomnej zmluvy uzatvorenej medzi navrhovateľom dražby a dražobníkom. Zmluvu nie je potrebné uzavrieť v prípade, že je navrhovateľom dražby štát, obec alebo územný samosprávny celok, ak ide o jeho majetok, môže vystupovať ako dražobník. Zmluvu ďalej nie je možné uzavrieť v prípade, ak je dražobník zároveň navrhovateľom tejto dražby, čo zákon nevylučuje. Totožnosť navrhovateľa dražby s dražobníkom ani po materiálnej stránke neodporuje sama o sebe žiadnemu princípu ústavnej hodnoty. Žalobca v tejto súvislosti namieta, že žalovaný v prvom rade vystupuje ako dražobník a súčasne ako navrhovateľ dražby, následkom čoho vznikajú dôvodné pochybnosti o tom, že záložné právo je prostredníctvom dobrovoľnej dražby konávané nezávisle a nestranne. Požiadavku na nestrannosť

a nezávislosť dobrovoľnej dražby odvodzuje od právnych záverov vyslovených v rozhodnutiach súdov. Avšak zo žiadneho z rozhodnutí nevyplýva záver, že s požiadavkou na nestrannosť a nezávislosť dobrovoľnej dražby je v rozpore, ak navrhovateľ dražby vystupuje zároveň ako dražobník. Podstatou súdnych rozhodnutí je argumentácia, že v dobrovoľnej dražbe pôsobí pnutie medzi záujmom záložcu na tom, aby bola vec predaná za čo najvyššiu cenu. Zároveň neexistuje žiadne súdne rozhodnutie, ktorého právnym záverom by bolo konštatovanie, že totožnosť navrhovateľa dražby a dražobníka v procese dobrovoľnej dražby je ústavne neudržateľná, resp. v rozpore so zákonom o dobrovoľných dražbách.

5.2. Vo vzťahu k námietke žalobcu o neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky na žalovaného v prvom rade dodal, že zákon o dobrovoľných dražbách podanie žaloby z tohto dôvodu neumožňuje.

5.3. Záverom dodáva, že samotná totožnosť dražobníka s osobou navrhovateľa dražby, ktorú navyše pripúšťa samotný zákon, nemôže sama o osebe zakladať rozpor s dobrými mravmi bez toho, aby tento záver súdu prvej inštancie bol podporený konkrétnymi zisteniami vzťahujúcimi sa na predmetnú dobrovoľnú dražbu, majúcimi za následok nepreukázanie zákonnej spôsobilosti pre vykonanie dražby dražobníkom. Takéto konkrétne zistenia však súd prvej inštancie, vo svojom, druhom rozhodnutí neuviedol, resp. uvedený záver presvedčivo neodôvodnil.

5.4. Navrhuje zmeniť napadnutý rozsudok, žalobu žalobcu zamietnuť a priznať žalovaným náhradu trov konania.

6. Žalovaný v druhom rade v písomnom vyjadrení zotrval na svojich tvrdeniach uvedených v podanom odvolaní. Dodal, že závery, na ktoré sa odvolal súd prvej inštancie v napadnutom rozsudku poukázaním na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove, sú na daný prípad nepoužiteľné a nie je ich možné brať do úvahy ako ustálenú judikatúru. Navyše súd prvej inštancie neuviedol, v čom vidí súvislosti medzi nespôsobilosťou dražobníka na vykonanie dražby a tým, že išlo zároveň o osobu totožnú s navrhovateľom dražby. Bez akejkoľvek právnej relevancie súd prvej inštancie dospel k záveru o rozpore výkonu záložného práva s dobrými mravmi. Taktiež sa vôbec nezmielil v napadnutom rozsudku o tom, ktoré ustanovenia zákona o dobrovoľných dražbách boli porušené a zároveň rovnako nešpecifikuje, akým konkrétnym spôsobom mal byť žalobca dotknutý na svojich práva v takej intenzite, že by to malo zakladať dôvod pre vyslovenie neplatnosti dražby.

7. Žalobca v ďalšom písomnom vyjadrení uviedol, že ešte pred udelením príklepu opakovane namietal proti realizácii dražby a vyslovoval svoj nesúhlas s jej realizáciou. Priamo so žiadnym zo žalovaných žalobca zmluvný vzťah, ktorý by sa týkal predmetu dražby, nikdy neuzavrel. Dražba reálne prebiehala proti jeho vôli. Opakovane doručil svoje námietky proti realizácii dražby priamo dražobníkovi a navrhovateľovi dražby. Zároveň sa v spore vedenom pod sp.zn. 25C/14/2019 domáhal určenia, že predmetné nehnuteľnosti nie sú zaťažené záložným právom, z dôvodu realizácie dobrovoľnej dražby ale predmet sporu odpadol. Žalobca nebol pasívny a všetky námietky dražobníkovi včas oznámil. Dôraz na nezávislý a nestranný výkon záložného práva kládol Krajský súd v Prešove aj v ďalších rozhodnutiach.

8. Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku, zákon číslo 160/2015 Z.z., ďalej len „CSP“), po preskúmaní napadnutého rozsudku, konania, ktoré mu predchádzalo a odvolania žalovaného v prvom a v druhom rade podľa § 363 a § 365 ods. 1 CSP, súc viazaný dôvodmi a rozsahom týchto odvolaní (§ 379, § 380 ods. 1 CSP), skutkovým stavom zisteným súdom prvej inštancie podľa § 383 CSP, po nariadení odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP, dospel k záveru, že odvolania žalovaných v prvom a v druhom rade sú opodstatnené a dôvodné, preto napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 388 CSP zmenil tak, že žalobu žalobcu o určenie neplatnosti dobrovoľnej dražby zamietol a uložil mu povinnosť zaplatiť žalovanému náhradu trov konania, nakoľko neboli splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie.

9. Predmetom konania v danej veci bola žaloba žalobcu, ktorou sa domáhal určenia, že dobrovoľná dražba zo dňa 21. 02. 2019, ktorej predmetom boli nehnuteľnosti nachádzajúce sa v okrese J., v katastrálnom území B., zapísané v katastri nehnuteľností vedenom Okresným úradom Nitra, katastrálnym odborom na LV č. XX v celku, parcela registra „C“, parcelné číslo XXX/X orná pôda o výmere XXXX m², parcela registra „K.“, parcelné číslo XXX/X orná pôda o výmere XXX m², parcela registra „K.“, parcelné číslo XXX/X zastavané plochy a nádvoria o výmere 73 m² a stavba rodinný dom so súpisným číslom XX postaveným na parcele číslo XXX/X, o ktorej spísala JUDr. Erika Szorádová, notárka, Notársku zápisnicu a Osvedčenie vykonania opakovanej dobrovoľnej dražby N XXX/XXXX, Nz XXXX/XXXX, J. XXXX/XXXX, je neplatná. Žalobca namietal, že opakovaná dobrovoľná dražba bola vykonaná nezákonne, nakoľko navrhovateľom dražby nebol záložný veriteľ, nakoľko žalovaný v prvom rade svoje právne nástupníctvo odvodzoval zo Zmluvy o postúpení pohľadávok č. XXXX/XXXX/XX

zo dňa XX.X.XXXX, ktorá je absolútne neplatným právnym úkonom pre rozpor s § 92 ods. 8 zákona o bankách a § 525 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Ďalej namietal, že žalovaný v prvom rade bol dražobníkom a súčasne navrhovateľom predmetnej dobrovoľnej dražby, ide o jasný konflikt záujmov.

9.1. Súd prvej inštancie prvým rozsudkom zo dňa 14. 07. 2020 žalobu žalobcu zamietol. Už v tomto rozsudku konštatoval, že rozsudkom sp. zn. 16Csp/124/2017, ktorý nadobudol právoplatnosť, došlo k platnému postúpeniu pohľadávky voči žalobcovi zo C. C., I. na žalovaného v prvom rade. Dospel tiež k záveru, že zákon nevylučuje, aby vystupoval dražobník ako aj navrhovateľ dražby a tiež nebolo zrejmé, akým spôsobom boli porušené, resp. ohrozené práva žalobcu výkonom záložného práva. V dôsledku odvolania podaného žalobcom, odvolací súd uznesením č.k. 6Co/10/2021-276 zo dňa 15. decembra 2021 napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. V odôvodnení uznesenia poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo/66/2019, z ktorého vyplýva, že pre úspešnosť žaloby o určenie neplatnosti dražby, musia byť kumulatívne splnené dva predpoklady, a to, že boli porušené ustanovenia tohto zákona a že žalujúca osoba bola práve porušením týchto ustanovení fakticky dotknutá na svojich právach. Povinnosť tvrdenia a dôkazné bremeno zaťažuje žalobcu. Súdu prvej inštancie vytkol nedostatočné odôvodnenie napadnutého rozsudku, jeho nepreskúmateľnosť, keď nedal dostatočnú odpoveď na námietky žalobcu.

9.1.1. Súd prvej inštancie nariadil vo veci pojednávanie, z účasti ktorého sa žalobca písomne ospravedlnil a predložil súdu písomný záverečný návrh, ospravedlnila sa aj žalovaná v treťom rade a súd prvej inštancie vyhlásil uznesenie, ktorým vyhlásil dokazovanie za skončené a pojednávanie odročil za účelom vyhlásenia rozsudku.

9.2. Súd prvej inštancie v poradí druhým rozsudkom žalobe žalobcu vyhovel a určil, že dobrovoľná dražba zo dňa 21. 02. 2019 je neplatná. V odôvodnení napadnutého rozsudku k prvej námietke žalobcu o nedostatku vecnej pasívnej legitímácie žalovaného v prvom rade v dôsledku neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky pre nedodržanie podmienok uvedených v ustanovení § 92 ods. 8 zákona o bankách, poukázal na rozsudok vo veci 16Csp/124/2017, v ktorom ako prejudiciálnu otázku riešil otázku platnosti zmluvy o postúpení pohľadávky voči žalobcovi zo Slovenskej sporiteľne, a.s. na žalovaného v prvom rade. Dospel k záveru o platnosti tejto zmluvy a o splnení podmienok uvedených v ustanovení § 92 ods. 8 zákona o bankách. K druhej námietke žalobcu, týkajúcej sa skutočnosti, že navrhovateľ dražby a dražobník bola jedna a tá istá osoba uviedol, že bolo v rozpore s dobrými mravmi, že išlo o tú istú osobu napriek tomu, že výkon dobrovoľnej dražby je dražobník povinný vykonávať nestranne a nezávisle.

9.3. Rozsudok súdu prvej inštancie napadol odvolaním žalovaný v prvom rade, ktorý v podstate namietal vyhovujúci výrok napadnutého rozsudku stotožniac sa so záverom súdu prvej inštancie o vecnej pasívnej legitímácii žalovaného v prvom rade, avšak namietajúc záver súdu prvej inštancie o tom, že prakticky vylúčil možnosť, že navrhovateľ dražby a dražobník môže byť jedna a tá istá osoba napriek tomu, že z ustanovenia § 16 ods. 1 zákona o dobrovoľných dražbách táto skutočnosť vyplýva a zákon ju nevylučuje. Navyše vytyka súdu prvej inštancie nedostatočné odôvodnenie rozporu s dobrými mravmi. Žiadal zrušiť rozsudok a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, pričom vo vyjadrení k vyjadreniu žalobcu uviedol, že navrhuje rozsudok súdu prvej inštancie zmeniť a žalobu zamietnuť.

9.4. Rozsudok súdu prvej inštancie napadol odvolaním aj žalovaný v druhom rade. Namietal nedostatočné odôvodnenie napadnutého rozsudku, poukázal na skutočnosť, že zákon nevylučuje, aby bol navrhovateľ dražby a dražobník jedna osoba. Poukázal na skutočnosť, že žalobca tak v podanej žalobe, ako ani v priebehu konania nenamietal neplatnosť záložnej zmluvy, neuviedol, ktoré ustanovenia zákona o dobrovoľnej dražbe boli porušené, tiež nekonkretizoval, ktoré a aké jeho práva boli dotknuté a porušené. Žiadal zmeniť rozsudok súdu prvej inštancie a žalobu žalobcu zamietnuť.

10. Podľa § 388 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie.

11. Po preskúmaní spisového materiálu, rozsudku súdu prvej inštancie, odvolania žalovaných v prvom a v druhom rade, konania, ktoré predchádzalo rozhodnutiu, dospel k záveru, že je potrebné napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zmeniť. Z uvedeného dôvodu preto nariadil odvolacie pojednávanie, na ktorom zopakoval dokazovanie oboznámením rozsudku Okresného súdu Nitra č.k. 16Csp/124/2017-197 na č.l. 167, listom vlastníctva č. XX pre katastrálne územie B. na č.l. XX a Notárskou zápisnicou N XXX/XXXX, Nz XXXX/XXXX, J. XXX/XXXX zo dňa XX. XX. XXXX na č.l. 25-41. Zároveň odvolací súd oboznámil vyjadrenie žalobcu zo dňa 12. 10. 2023 k výzve odvolacieho súdu na možnú aplikáciu ustanovenia § 16 ods. 1, veta za bodkočiarkou zákona o dobrovoľných dražbách, vyjadrenie žalovaného

v prvom rade zo dňa 06. 11. 2023 a vyjadrenie žalovaného v druhom rade zo dňa 03. 11. 2023. Žalovaná v treťom rade na výzvu odvolacieho súdu nereagovala.

11.1. Pojednávania sa na odvolacom súde sa zúčastnili právni zástupcovia žalovaného v prvom rade a žalovaného v druhom rade. Bez ospravedlnenia sa nedostavil právny zástupca žalobcu napriek tomu, že predvolanie na pojednávanie prevzal dňa 12.10.2023. Žalovaná v treťom rade svoju neúčast ospravedlnila.

12. Právny zástupca žalovaného v prvom rade na odvolacom pojednávaní zotrval na podanom odvolaní a dôvodoch v ňom uvedených. Uviedol, že sa v plnom rozsahu pridrižiava svojich predchádzajúcich vyjadrení a dodal, že v dôsledku toho, že navrhovateľ dražby a dražobník bola jedna a tá istá osoba došlo k zvýhodneniu žalobcu v tom smere, že dražobník si neuplatnil nárok na odmenu. Navrhol zmeniť napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie a žalobu žalobcu zamietnuť a priznať žalovanému v prvom rade náhradu trov konania.

13. Právny zástupca žalovaného v druhom rade na odvolacom pojednávaní uviedol, že trvá na podanom odvolaní a dôvodoch v ňom uvedených. Stotožnil sa s argumentáciou žalovaného v prvom rade a navrhol zmeniť napadnutý rozsudok a žalobu žalobcu zamietnuť a priznať žalovanému v druhom rade náhradu trov konania.

14. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a na zistený skutkový stav aplikuje konkrétnu právnu normu. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav; dochádza k nej vtedy, ak súd nepoužil správny (náležitý) právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

15. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku, konania, ktoré mu predchádzalo, ako aj na odvolacom pojednávaní po zopakovaní dokazovania, vyjadrení právnych zástupcov strán sporu, dospel k záveru, že súd prvej inštancie v danej veci síce vykonal dostatočné a úplné dokazovanie, avšak neaplikoval ustanovenie § 16 ods. 1 a § 21 ods. 2 zákona o dobrovoľných dražbách, napriek tomu, že ustanovenie § 21 ods. 2 zákona citoval v napadnutom rozsudku a skutkový stav, ktorý v dostatočnom rozsahu zistil, nesprávne vyhodnotil a vec nesprávne právne posúdil.

16. Vzhľadom k tomu, že odvolací súd sa stotožnil so zisteným skutkovým stavom súdom prvej inštancie, ktorý v danej veci vykonal dostatočné dokazovanie, dospel k záveru, že nie je potrebné doplniť dokazovanie, avšak konajúci súd nesprávne vyhodnotil zistený skutkový stav, preto na odvolacom pojednávaní zopakoval dokazovanie vykonané súdom prvej inštancie a to oboznámením rozsudku Okresného súdu Nitra sp.zn. 16Csp/124/2017, listu vlastníctva č. XX a notárskej zápisnice o priebehu dražby zo dňa XX. XX. XXXX a vyjadrení strán sporu k výzve odvolacieho súdu k novej aplikácii ustanovenia § 16 ods. 1 zákona o dobrovoľných dražbách.

17. Podľa § 16 ods. 1 zákona č. 527/2002 Z.z. o dobrovoľných dražbách v znení neskorších predpisov, dražbu je možné vykonať len na základe písomnej zmluvy o vykonaní dražby, ktorú uzavrie navrhovateľ dražby s dražobníkom; to neplatí, ak ide o majetok štátu, ak je dražobníkom orgán štátnej správy, alebo ak ide o majetok územného samosprávneho celku, ak je dražobníkom tento územný samosprávny celok alebo ak je dražobníkom navrhovateľ dražby.

Podľa § 21 ods. 2 zákona o dobrovoľných dražbách, v prípade, ak sa spochybňuje platnosť záložnej zmluvy alebo boli porušené ustanovenia tohto zákona, môže osoba, ktorá tvrdí, že tým bola dotknutá na svojich právach, požiadať súd, aby určil neplatnosť dražby. Právo domáhať sa určenia neplatnosti dražby zaniká, ak sa neuplatní do troch mesiacov odo dňa príklepu okrem prípadu, ak dôvody neplatnosti dražby súvisia so spáchaním trestného činu a zároveň ide o dražbu domu alebo bytu, v ktorom má predchádzajúci vlastník predmetu dražby v čase príklepu hlásený trvalý pobyt podľa osobitného predpisu; v tomto prípade je možné domáhať sa neplatnosti dražby aj po uplynutí tejto lehoty. V prípade spoločnej dražby bude neplatná len tá časť dražby, ktorej sa takýto rozsudok týka (§ 23).

18. Dražbou je verejné konanie, ktorého účelom je prechod vlastníckeho práva alebo iného práva k predmetu dražby, konané na základe návrhu navrhovateľa, pri ktorom sa licitátor obracia na vopred neurčený okruh osôb prítomných na vopred určenom mieste s výzvou na podávanie ponúk a pri ktorom na osobu, ktorá urobí najvyššiu ponuku, prejde príklepom licitátora vlastnícke alebo iné právo k predmetu dražby, alebo verejné konanie, ktoré bolo licitátorom ukončené z dôvodu, že nebolo urobené

ani najnižšie podanie (§ 2 písm. a/ zákona o dobrovoľných dražbách). Účastníkom dražby je osoba prítomná na dražbe, ktorá sa dostavila s cieľom urobiť podanie a spĺňa podmienky ustanovené týmto zákonom (§ 5 ods. 1 zákona o dobrovoľných dražbách). Dražobníkom je osoba, ktorá organizuje dražbu a spĺňa podmienky ustanovené týmto a osobitným zákonom a vzniklo jej oprávnenie na prevádzkovanie príslušnej živnosti (§ 6 ods. 1 veta prvá zákona o dobrovoľných dražbách). Navrhovateľom dražby je vlastník predmetu dražby, osoba, ktorá vykonáva záložné právo, alebo iná osoba, ktorá je oprávnená navrhnúť vykonanie dražby podľa osobitného zákona (§ 7 ods. 1 zákona o dobrovoľných dražbách). Príklepom je úkon licitátora spočívajúci v klepnutí kladivkom, čím dochádza za ustanovených podmienok k prechodu vlastníckeho práva alebo iného práva k predmetu dražby (§ 2 písm. f/ zákona o dobrovoľných dražbách). Udelením príklepu je dražba ukončená (§ 20 ods. 11 zákona o dobrovoľných dražbách). Vydražiteľom je účastník dražby, ktorému bol udelený príklep (§ 2 písm. g/ zákona o dobrovoľných dražbách). Ak uhradil vydražiteľ cenu dosiahnutú vydražením v ustanovenej lehote, prechádza na neho vlastnícke právo alebo iné právo k predmetu dražby udelením príklepu (§ 27 ods. 1 veta prvá zákona o dobrovoľných dražbách). V prípade, ak boli porušené ustanovenia zákona o dobrovoľných dražbách, môže osoba, ktorá tvrdí, že tým bola dotknutá na svojich právach, požiadať súd, aby určil neplatnosť dražby. Právo domáhať sa určenia neplatnosti dražby zaniká, ak sa neuplatní do troch mesiacov odo dňa príklepu okrem prípadu, ak dôvody neplatnosti dražby súvisia so spáchaním trestného činu a zároveň ide o dražbu domu alebo bytu, v ktorom má predchádzajúci vlastník predmetu dražby v čase príklepu hlásený trvalý pobyt podľa osobitného predpisu; v tomto prípade je možné domáhať sa neplatnosti dražby aj po uplynutí tejto lehoty. V prípade spoločnej dražby bude neplatná len tá časť dražby, ktorej sa takýto rozsudok týka (viď § 21 ods. 2 zákona o dobrovoľných dražbách). Účastníkmi súdneho konania o neplatnosť dražby sú navrhovateľ dražby, dražobník, vydražiteľ, predchádzajúci vlastník a osoba dotknutá na svojich právach porušením zákona o dobrovoľných dražbách (viď § 21 ods. 4 zákona o dobrovoľných dražbách). Ak súd určil dražbu za neplatnú, účinky príklepu zanikajú ku dňu príklepu (viď § 21 ods. 5 zákona o dobrovoľných dražbách). Z vyššie uvedeného vyplýva, že neplatnosť dobrovoľnej dražby môže určiť len súd v samostatnom konaní o určenie jej neplatnosti.

19. Ustanovenie § 21 zákona o dobrovoľných dražbách predstavuje jadro súdnej ochrany vo vzťahu k vykonanej dobrovoľnej dražbe. V odseku 2 tohto ustanovenia sú regulované podmienky a dôvody uplatnenia režimu určenia neplatnosti dobrovoľnej dražby. Predstavuje v zásade jediný prostriedok nápravy a ochrany práva ex post, ktorý môžu osoby dotknuté dražbou využiť, aby zvrátili jej výsledok a dosiahli reštituovanie prvotných právnych pomerov. Osobitný typ žaloby, ktorou sa môže osoba dotknutá na svojich právach domáhať na súde určenia neplatnosti dobrovoľnej dražby upravuje práve toto ustanovenie zákona o dobrovoľných dražbách. Ide o inštitút právnej ochrany proti dobrovoľnej dražbe, ktorý môžu uplatniť osoby ňou dotknuté ako jediný prostriedok nápravy a ochrany práva na zvrátenie výsledku dobrovoľnej dražby.

20. Dražba je neplatná len za predpokladu, že na základe podanej žaloby o tom rozhodol rozsudkom súd a určil dražbu za neplatnú. Jedným z dôvodov, pre ktorý je možné uplatniť žalobu o určenie neplatnosti dobrovoľnej dražby (okrem spochybnenia platnosti záložnej zmluvy), je porušenie ustanovení zákona o dobrovoľných dražbách. Zákon výslovne neustanovuje, ktoré jeho ustanovenia majú takú povahu, že ich porušenie má za následok neplatnosť dražby. Upravuje len prípady, v ktorých nie je možné vysloviť neplatnosť dražby (§ 21 ods. 6 zákona o dobrovoľných dražbách). Keďže ide o jediný prostriedok procesnej ochrany dotknutej osoby a iné dôvody, ktoré by neumožňovali vysloviť neplatnosť dražby titulom porušenia zákona alebo titulom iných skutočností, zákon neuvádza, treba v tomto smere zvoliť skôr extenzívny výklad.

20.1. K úspešnosti žaloby o určenie neplatnosti dražby ale nepostačuje len zistenie, že došlo k porušeniu ustanovení zákona. Predpokladom úspechu takejto žaloby je, že musí ísť o také jeho porušenie, ktorým je zároveň žalujúca osoba aj reálne dotknutá na svojich právach. Medzi porušením niektorého ustanovenia zákona a vznikom ujmy na právach žalujúcej osoby musí existovať príčinná súvislosť. To znamená, že pre úspešnosť žaloby o určenie neplatnosti dražby v zmysle citovaného zákonného ustanovenia musia byť kumulatívne splnené dva predpoklady, a to, že boli porušené ustanovenia tohto zákona a že žalujúca osoba bola práve porušením týchto ustanovení fakticky dotknutá na svojich právach. Povinnosť tvrdenia a dôkazné bremeno v spore o neplatnosť dražby zaťažuje žalobcu (uznesenie NS SR sp.zn. 6Cdo/66/2019).

21. Aplikujúc ustanovenie § 21 ods. 2 zákona o dobrovoľných dražbách na odvolacím súdom prejednávanú vec, je potrebné konštatovať, že žalobca, domáhajúc sa neplatnosti dobrovoľnej dražby

na základe dvoch námietok, z ktorých prvá námietka smerovala k nedostatku vecnej pasívnej legitímácie žalovaného v prvom rade, keď namietal, že zmluva o postúpení pohľadávky z pôvodného veriteľa na žalovaného v prvom rade pre nesplnenie podmienok uvedených v ustanovení § 92 ods. 8 zákona o bankách, je neplatná; druhá námietka, pre ktorú namieta neplatnosť dobrovoľnej dražby bola skutočnosť, že navrhovateľ dražby a dražobník bola jedna a tá istá osoba, z ktorého dôvodu mohli vzniknúť pochybnosti o nestrannosti a nezávislosti dražobníka; nesplnil predpoklady pre úspešné uplatnenie žaloby o určenie neplatnosti dobrovoľnej dražby v zmysle citovaného ustanovenia § 21 ods. 2 zákona o dobrovoľných dražbách.

22. Odvolací súd k prvej námietke žalobcu o neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky z pôvodného veriteľa na žalovaného v prvom rade sa v plnom rozsahu stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, ktorý uviedol v napadnutom rozsudku v bode 25. a 26. Skutočnosť, že s týmto záverom sa stotožnil aj žalovaný v prvom rade, žalovaný v druhom rade, ktorí predmetný rozsudok napadli odvolaním, odvolací súd nepovažoval za potrebné ďalej sa touto námietkou zaoberať a poukazuje iba na odôvodnenie napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie v tejto časti.

22.1. Odvolací súd iba dodáva, že vzhľadom na právoplatnosť a vykonateľnosť rozsudku Okresného súdu Nitra sp.zn. 16Csp/124/2011, v ktorom konaní ako predbežnú otázku riešil práve otázku platnosti postúpenia pohľadávky a splnenia zákonných predpokladov pre postúpenie uvedených v ustanovení § 92 ods. 8 zákona o bankách a dospel k jednoznačnému záveru o splnení týchto podmienok a teda aj o platnosti zmluvy o postúpení pohľadávky veriteľa voči žalobcovi, bolo povinnosťou žalobcu rešpektovať toto rozhodnutie a na jeho základe plniť žalovanému v prvom rade. Za situácie, že tak žalobca nepostupoval a porušil svoje povinnosti vyplývajúce z tohto právoplatného a vykonateľného rozhodnutia, nemôže sa domáhať ochrany práva, keď sám právo porušil. Odvolací súd tiež poukazuje na skutočnosť, že žalobca v konaní 16Csp/124/20017, v ktorom bol zaviazaný zaplatiť žalovanému v prvom rade (t.j. novému veriteľovi), keď skonštatoval platnosť zmluvy o postúpení pohľadávky, žiadny riadny ani mimoriadny opravný prostriedok proti tomuto rozsudku nepodal.

23. Druhou námietkou, ktorou sa žalobca domáhal ochrany práva a neplatnosti dobrovoľnej dražby bola námietka, že: „žalovaný v prvom rade v predmetnej dobrovoľnej dražbe vystupoval ako dražobníka súčasne ako navrhovateľ dražby, následkom čoho vznikli dôvodné pochybnosti o tom, že záložné právo bolo prostredníctvom dražby vykonávané nezávisle a nestranne (atribút nezávislosti a nestrannosti je potrebné posudzovať v kontexte, že záložný veriteľ si svojou úvahou a posúdením plnenia podmienok zmluvného vzťahu zabezpečuje „exekučný titul“, ktorý následne, ak je aj v pozícii dražobníka, sám nútene voči dlžníkovi vykonáva). Žalobca zdôraznil, že nezávislosť a nestrannosť je mimoriadne dôležitou ústavnou požiadavkou, ktorá musí byť kladená na dražobníka bez ohľadu na prípadné nedostatky zákona o dobrovoľných dražbách, ktorý túto otázku explicitne nerieši. Trvá na tom, že nie je prípustné, aby bol žalovaný v prvom rade dražobníkom a navrhovateľom dražby“.

23.1. Súd prvej inštancie vyhovel tejto námietke žalobcu napriek tomu, že vôbec neaplikoval ustanovenie § 16 ods. 1 zákona o dobrovoľných dražbách, ktoré danú situáciu predpokladá. Súd prvej inštancie sa k neaplikovaniu tohto ustanovenia v napadnutom rozsudku vôbec nezmienil, nezdôvodnil a neuviedol dôvody, pre ktoré z daného ustanovenia nevyvodil žiadny záver. Z uvedeného dôvodu odvolací súd, keďže sa so záverom súdu prvej inštancie vo vzťahu k tejto námietke žalobcu nestotožnil, vyzval podľa § 382 CSP strany sporu, aby sa k novej aplikácii tohto ustanovenia vyjadrili.

24. Žalobca v podanom písomnom vyjadrení opätovne, iba teoreticky poukázal na pomerne stručnú a vágnu právnu úpravu konania o dobrovoľných dražbách. V teoretickej rovine poukázal na možnosť nerovnováhy v disponovaní s hodnotami, ktoré sú stelesnené v základných ľudských právach a slobodách. Poukázal na odlišnosť dobrovoľnej dražby od nútenej, uvedenej v rozhodnutí Ústavného súdu SR sp.zn. PL. ÚS 23/2014.

24.1. Žalovaný v prvom rade v písomnom vyjadrení poukázal na zdôvodnenie aplikácie tohto ustanovenia v replike zo dňa 14. 02. 2023 a súhlasí s aplikáciou tohto ustanovenia na prejednávany spor. Dodal, že zmysle čl. 2 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky, podľa ktorého každý môže konať, čo nie je zákonom zakázané, nikoho nemožno nútiť, aby konal niečo, čo zákon neukladá, ako aj na stabilizovanú judikatúru ústavného súdu (IV. ÚS 77/02), v zmysle ktorej každý má právo na to, aby sa jeho veci v konaní pred všeobecnými súdmi rozhodovalo podľa relevantnej právnej normy, ktorá môže mať základ v platnom právnom poriadku Slovenskej republiky alebo takých medzinárodných zmluvách, ktoré Slovenská republika ratifikovala a boli vyhlásené spôsobom, ktorý predpisuje zákon. Súčasne má každý právo na to, aby sa v jeho veci vykonal ústavne súladný výklad aplikovanej právnej normy, ktorý

predpokladá použitie ústavne súladne interpretovanej platnej a účinnej normy na zistený stav veci (III. ÚS 63/06).

24.2. Žalovaný v druhom rade k výzve odvolacieho súdu uviedol, že súhlasí s predmetnou aplikáciou, keďže súd prvej inštancie sa okrem iného opomenul vysporiadať so skutočnosťou, že samotný zákon o dobrovoľných dražbách výslovne predpokladá situáciu, že dražobník môže byť tou istou osobou ako navrhovateľ dražby. Súd prvej inštancie neuviedol, v čom vidí súvislosť medzi nespôsobilosťou dražobníka na vykonanie dražby a tým, že išlo zároveň o osobu totožnú s navrhovateľom dražby ako záložným veriteľom, taktiež neodôvodnil náležite svoj záver k otázke neplatnosti dražby.

25. Odvolací súd sa následne námietkou žalobcu, ktorou dôvodí, že v dôsledku toho, že navrhovateľ dražby a dražobník bola jedna a tá istá osoba, v dôsledku čoho mohli vzniknúť pochybnosti o nestrannosti a nezávislosti konania dražobníka, je dôvod na určenie neplatnosti predmetnej dražby, zaoberal a dospel k nasledujúcim záverom.

25.1. Ustanovenie § 16 ods. 1 zákona o dobrovoľných dražbách upravuje, že dražbu je možné vykonať iba na základe písomnej zmluvy o vykonaní dražbu, ktorú uzavrie navrhovateľ dražby s dražobníkom. Ďalej uvádza prípady, v ktorých toto neplatí, pričom jedným z prípadov je aj prípad, ak je dražobníkom navrhovateľ dražby. Z logického výkladu tohto ustanovenia je možné vydedukovať, že zákonodarca už vopred počítal s tým, že sa môžu vyskytnúť prípady, v ktorých bude vystupovať navrhovateľ dražby ako dražobník. Teda zákon explicitne nevylučuje prípad, aby bol navrhovateľ dražby a dražobník jedna a tá istá osoba. Totožnosť navrhovateľa dražby a dražobníka (bez ďalších neprijateľných okolností), ani po materiálnej stránke neodporuje princípu ústavnej hodnoty. Je iba samozrejmé a bez akýchkoľvek námietok a pochybností, že dražobník musí vykonávať svoju funkciu nestranné a nezávisle. Na druhej strane, ak dotknutá strana namieta pochybnosti o výkone funkcie dražobníka nestranné a nezávisle, musí tieto pochybnosti konkretizovať a uviesť konkrétne okolnosti, skutočnosti a dôvody, pre ktoré túto námietku nestrannosti a nezávislosti vzniesol. Dražobník nie je osobou, ktorej zákon zveril akékoľvek vyvažovanie práv a povinností medzi navrhovateľmi držíeb a vlastníkami predmetu dražieb a jeho výlučnou úlohou v tejto súvislosti je plniť si riadne a dôsledne všetky svoje povinnosti uložené mu zákonom o dobrovoľných dražbách (komentár zákona o dobrovoľných dražbách Valová, K. a kol.). Odvolací súd dodáva, že požiadavka nestrannosti a nezávislosti dražobníka nevyplýva zo žiadnej právnej normy, táto požiadavka bola vznesená iba súdnymi rozhodnutiami v súvislosti s uplatňovaním atribútu dobrých mravov.

26. Z ustanovenia § 21 ods. 2 zákona o dobrovoľných dražbách vyplýva, že požiadať súd o určenie neplatnosti dražby môže osoba, ktorá buď spochybňuje platnosť záložnej zmluvy, alebo namieta, že boli porušené ustanovenia tohto zákona a v dôsledku tohto porušenia bol dotknutý na svojich právach. Za situácie, že žalobca vzniesol predmetnú námietku týkajúcu sa skutočnosti, že navrhovateľ dražby a dražobník bola totožná osoba v osobe žalovaného v prvom rade, bez toho, aby buď spochybnil neplatnosť záložnej zmluvy, resp. aby uviedol, ktoré konkrétne ustanovenia zákona o dobrovoľných dražbách boli porušené a tiež aby uviedol konkrétne dôvody a skutočnosti, ako bol sám dotknutý na svojich právach tým, že navrhovateľ dražby a dražobník bola jedna a tá istá osoba, nemôže byť jeho žaloba o určenie neplatnosti dražby, úspešná.

26.1. Žalobca iba všeobecne, v teoretickej rovine uviedol tak v podanej žalobe, ako aj vo vyjadreniach v priebehu konania, že by mohli vzniknúť pochybnosti o nestrannosti a nezávislosti dražobníka, keďže bol totožný s navrhovateľom dražby. Žiadne konkrétne okolnosti, dôvody, skutočnosti, pre ktoré sa domnieva a tvrdí, že dražobník konal v priebehu dražby nestranné a nezávisle, neuviedol a nekonkretizoval. Potom jeho tvrdenie o nedodržaní nestrannosti a nezávislosti zostáva iba v jeho subjektívnej teoretickej rovine, ktorá nemôže zakladať opodstatnenosť dôvodov pre určenie neplatnosti dražby. Navyše žalobca v priebehu konania vôbec nespochybnil platnosť záložnej zmluvy, vôbec neuviedol, ktoré ustanovenia zákona o dobrovoľných dražbách boli konaním dražobníka porušené. Keďže predpokladom úspechu žaloby o určenie neplatnosti dražby je, že musia byť porušené ustanovenia zákona o dobrovoľných dražbách, pričom musí ísť o také porušenie, ktorým je zároveň žalobca aj reálne dotknutý na svojich právach, pričom medzi porušením niektorého ustanovenia zákona o dobrovoľných dražbách a vznikom ujmy na právach žalobcu musí existovať príčinná súvislosť. Povinnosť tohto tvrdenia a dôkazné bremeno zaťažuje žalobcu.

26.2. Za situácie, že v danej veci žalobca vôbec tieto skutočnosti neosvedčil, nekonkretizoval porušenie ustanovení zákona o dobrovoľných dražbách a už vôbec nekonkretizoval okolnosti, na základe ktorých bol dotknutý na svojich právach, odvolací súd je nútený konštatovať, že žalobca povinnosť tvrdenia a dôkazné bremeno neunesol. Následne potom nemohol odvolací súd potvrdiť napadnutý rozsudok

súdu prvej inštancie a potvrdiť vyhovie jeho žalobe o určenie neplatnosti dražby. Na základe týchto dôvodov odvolací súd preto konštatuje, že neboli splnené podmienky uvedené v ustanovení § 21 ods. 2 zákona o dobrovoľných dražbách a preto žalobe žalobcu o určenie neplatnosti dobrovoľnej dražby nemohol vyhovieť.

27. Záverom odvolací súd iba dodáva, že súd prvej inštancie v napadnutom rozsudku, ako aj žalobca v písomných vyjadreniach sa odvolávajú na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp.zn. 6Co/108/2011, ktorý poukazoval práve na nedodržanie nestrannosti a nezávislosti dražobníka v konaní dobrovoľnej dražby, keďže dražobníkom a navrhovateľom dražby bola jedna a tá istá osoba. Súd prvej inštancie však úplne opomenul vysvetliť aj skutkový stav, na základe ktorého Krajský súd v Prešove tento záver vyslovil. Skutkový stav v konaní pred súdom v Prešove a skutkový stav v prejednávanej veci je úplne odlišný a záver súdu, ktorý vyslovil prešovský súd, nie je možné aplikovať v danej veci. Navyše odvolací súd dodáva, že rozhodnutím iného odvolacieho súdu nie je viazaný, záverom odvolacieho súdu je viazaný iba súd prvej inštancie v danom konaní. Krajský súd v Prešove v danej veci vychádzal zo záverov uverejnených v Náleze Ústavného súdu Českej republiky sp.zn. Pl. ÚS 47/04. Napriek tomu, že v tejto veci išlo o úplne odlišný skutkový stav a vyslovený záver nebolo možné zovšeobecniť a aplikovať aj v danej, prejednávanej veci, odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že v danej veci nie je možné aplikovať ani tieto závery Ústavného súdu ČR, nakoľko nimi nie je súd viazaný, keďže česká právna úprava, týkajúca sa konania dobrovoľných dražieb je odlišná od slovenskej právnej úpravy. Závermi českých súdnych autorít sa všeobecné súdy na Slovensku môžu inšpirovať, avšak právne záväzné nie sú (aj rozhodnutie NS SR sp.zn. 6Cdo/169/2022).

28. Žalobca v podanom poslednom vyjadrení k odvolaniu žalovaných v prvom a v druhom rade poukázal na skutočnosť, že v konaní nebol pasívny a už v priebehu, resp. pred príklepom predložil dražobníkovi námietky voči priebehu dražby.

28.1. Po preskúmaní týchto námietok, ktoré sú prílohou notárskej zápisnice o osvedčení priebehu dražby, odvolací súd konštatuje, že obsah týchto námietok je totožný s námietkami, pre ktoré žalobca v podanej žalobe namietal neplatnosť dražby. Namietal, že navrhovateľ dražby nemôže byť legitímnym na podanie takéhoto návrhu, nakoľko zmluva o postúpení pohľadávky je absolútne neplatným právnym úkonom pre nesplnenie podmienok uvedených v ustanovení § 92 ods. 8 zákona o bankách. Druhou námietkou bola skutočnosť, že navrhovateľ dražby bol zároveň aj dražobníkom. Odvolací súd sa vo vyššie uvedenom odôvodnení s týmito námietkami vysporiadal.

29. Odvolací súd sa absolútne nestotožnil so záverom súdu prvej inštancie v tom smere, že výkon záložného práva bol v danej veci v rozpore s dobrými mravmi, keď dražobníkom v danej dobrovoľnej dražbe bol totožný s osobou navrhovateľa dražby a preto nebola preukázaná zákonná spôsobilosť pre vykonanie dražby. Za situácie, že súd prvej inštancie tento svoj záver vôbec nerozviadol, neuviedol žiadne svoje úvahy, pre ktoré dospel k tomuto záveru, nekonkretizoval, v čom bol výkon záložného práva v rozpore s dobrými mravmi a v čom spočíval tento rozpor, je v tejto časti jeho rozsudok absolútne nepreskúmateľný a nespĺňa v tejto časti podmienky riadneho odôvodnenia rozsudku. Keďže odvolací súd sa s týmto záverom nestotožnil a nemal ani dostatok dôvodov pre vyvrátenie tohto názoru, ďalej sa otázkou dobrých mravov v súvislosti s výkonom dražby a v súvislosti so skutočnosťou, že navrhovateľ dražby a dražobník bola jedna a tá istá osoba, nezaoberal. Zároveň súd prvej inštancie vôbec nevysvetlil ako mala byť preukázaná zákonná spôsobilosť pre vykonanie dražby, v čom spočívalo porušenie preukázania splnenia tejto podmienky, keďže tento záver v napadnutom rozsudku bez ďalšieho zdôvodnenia iba konštatoval.

30. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 388 CSP zmenil tak, že žalobu žalobcu o určenie neplatnosti dobrovoľnej dražby, pre nesplnenie zákonných podmienok, zamietol.

31. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací podľa ustanovení § 396 a § 255 ods. 1 CSP, úspešným žalovaným v prvom až treťom rade priznal právo na náhradu trov konania tak na súde prvej inštancie, ako aj odvolacieho konania. O výške trov konania rozhodne podľa § 262 ods. 1 CSP súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov v senáte 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP). Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), to neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).